

De trotse winnaars en de jury van de MGL-Tuinenwedstrijd 2011. Van links naar rechts: Willem Kempff (jury), André Wennekes, Loek Peters (jury), Inge Vinju, Imelda Bartholomeus, Toos Keijsers, Ben Bartolomeus en Theo Keijsers.

foto Jeroen Kuit

De zesde editie van de tuinenwedstrijd van de Media Groep Limburg (MGL) zit er weer op. Bijna 200 trotse tuinbezitters uit de hele provincie namen deel aan de jaarlijkse competitie, waarbij deze keer het thema 'bomen' centraal stond. Afgelopen weekende werden in het MGL-hoofdkantoor in Sittard de prijzen uitgereikt. En natuurlijk werd daarbij volop geboomd over bomen...

door Guus Urlings

Eigenlijk kunnen we in Nederland helemaal niet goed omgaan met bomen. We kunnen ze namelijk niet met rust laten. „Bomen moeten zich schikken naar onze wil, vinden wij, dus zijn we voortdurend aan het snoeien, aan het kappen en zagen. Bomen die gewoon mogen groeien zoals dat in hun genen geprogrammeerd is, zijn zeldzaam in dit land. Net als bomen die mogen sterven zoals ze ook geleefd hebben: recht over-eind.”

Ziedaar het evangelie van Loek Peters en Willem Kempff, juryleden van de MGL-Tuinenwedstrijd 2011. Een wedstrijd, inmiddels al weer aan de zesde editie toe, die deze keer aan het thema bomen was gewijd. Waarom bovenstaand preekje, afgelopen weekende uitgesproken door Peters tijdens de prijsuitreiking in het MGL-hoofdkantoor in Sittard? Omdat in die paar zinnen de uitgangspunten van de jury bij het beoordelen van de bijna 200 aangemelde tuinen besloten liggen. Voor wie het in één zin samengevat wil zien: bomen moeten ook in een tuin, doorgaans toch niet hun natuurlijke leefgebied, de kans krijgen zichzelf te zijn. Zo niet? Jammer dan, maar geen prijs... Te streng? De trotse eigenaren van de vijftien prijswinnende tuinen (verdeeld over de categorieën kleine, middelgrote en grote tuinen) knikten instemmend toen Peters

Winnaars MGL-tuinenwedstrijd

Kleine tuinen:

1. Ben en Imelda Bartholomeus, Sittard
2. Diny van den Bekerom-Litjens, Horst
3. Thei Muijres, Sittard
4. Marjan Pelzers, Kerkrade
5. Marij Vranken-Boesten, Geleen

Middelgrote tuinen:

1. Inge Vinju en André Wennekes, Geulle
2. Niek Waterschoot, Landgraaf
3. Piet Haenen, Maasbree
4. Astrid en Servé Notermans, Margraten
5. Twan Croonen, Buggenum

Grote tuinen:

1. Theo en Toos Keijsers-Van Kuijk, Melderslo
2. Jolanda Crommen tuijn-Moors, Helden
3. De Carishof, Klimmen
4. Christien en Wiel van Treek, Steyl
5. Imke Martens en Ron Schreurs, Venlo

zijn boodschap verkondigde. Bomen hoor je in hun waarde te laten, bevestigden ze stuk voor stuk tijdens de 'nazit', en ingrepen als

vormsnoei - denk aan de veelvuldig toegepaste bolacacia's - zijn eigenlijk pure mishandeling. Gebeeldhouwde natuur. Onnatuurlijk.

De monumentale beuk in de tuin van de familie Keijsers in Melderslo.

Grote eenstemmigheid dus onder de prijswinnaars, niet alleen over de uitgangspunten van de jury maar ook over de uiteindelijke verdeling van de prijzen. Er zijn ook nog wedstrijden waarbij de deelnemers elkaar het licht in de ogen gunnen...

Loek Peters en Willem Kempff vertelden enthousiast over de bomen die ze tijdens hun omzwervingen langs kleine en grote tuinen in de provincie tegen waren gekomen. Opvallend veel fraaie acers (es-doorns, erg populair bij tuinierend Limburg), een prachtig breed uitgegroeide moerasceder, een schilderachtig bemoeste oude kronkelwilg, een statige perenboom, monumentale ceders en wilgen, een bijzondere ginkgo (japanse notenboom), en nog veel meer.

En dan was er nog die beuk in de tuin van Theo en Toos Keijsers-van Kuijk in Melderslo. Een boom die de juryleden al van verre een welgemeend 'wauw!' ontlokte. Een exemplaar met een omtrek van ruim vier meter. Hoe oud precies? Dat weet niemand. Maar het is in ieder geval een boom die een heel stuk van de geschiedenis van Limburg aan zich voorbij heeft zien trekken. Een monumentale boom, die - constateerde de jury tot haar niet geringe verbazing - op geen enkele lijst van bijzondere bomen terug te vinden is. Loek Peters: „Doodzonde. Zo'n boom verdient de monumentenstatus. Als ik u was, zou ik 'n zeker daarvoor aanmelden.” Theo en Toos Keijsers glunderden...